

ACES – association, creativity, education, smile

Šta je ACES? Zvanično, skraćenica za Academy of Central European Schools. Za neupućene, ACES nije ništa više od skraćenice „neke tamo organizacije“. Za mene kao nekoga ko je imao tu privilegiju da se поближе upozna sa ACES-om, ova skraćenica dobija mnoga druga divna značenja. Za mene, ACES je u tih nekoliko dana, koliko sam bila u njegovom okrilju, predstavljao idealni svet u koji sam se otisnula iz ne tako idealne realnosti – kako bih je, zajedno sa drugim voljnim, kreativnim ljudima, približila našoj ideji skladnog društva i života.

ACES je dragocena retkost naše današnjice. Non-profit organizacija, okrenuta pre svega mladima zajedno posvećenim ostvarenju ACES ciljeva, koji su ujedno i opšti društveni ciljevi – da se, najpre, ne zaklanjaju oči pred postojećim društvenim problemima; zatim, da se o njima smelo i otvoreno progovori – bez snebivanja, bez cenzure; i, konačno, da se uradi nešto konkretno kako bi se utro put rešavanju tih problema. Ti naši mali ali konkretni koraci zapravo su projekti za koje ACES svake godine raspisuje konkurs. Dobivši ovogodišnji projekat na temu „Reality Check – how we perceive and construct the world through media“, Zemunska gimnazija se, zajedno sa partnerskim školama iz Makedonije (SOU „Niko Nestor“, Struga) i Slovačke (Gymnázium Golianova, Nitra), bavila nasiljem u medijima.

Nisu to naivni dečji projekti, niti je ACES takva organizacija. Možda jesmo mladi, ali smo prepoznati i cenjeni kao kritički misleći učesnici, a ne samo pripadnici društva. ACES se ne podsmeva našim idejama – baš naprotiv, svesrdno podržava sve naše „eureka“ i nepristajanje da trpimo ono što nam ne odgovara. Problemi nas muče – ali ko je spreman da o njima provori? I ko će da se zauzme za one koji progovaraju? Mi progovaramo, i ACES se za nas zauzima.

ACES je, takođe, organizacija koja neguje ideje zajedništva – pre svega. Nestvarno lep je bio osećaj „trila“ – iako nam je svaki dan bio od jutra do večeri isplaniran, nikome to nije smetalo. Ne u raznolikom, šarenom okruženju kreativnih ljudi. Ne u timovima ljudi uvek spremnih da saslušaju i uvažavaju mišljenje onog drugog, da daju nove ideje, da zajednički doprinesu prevazilaženju prepreka i rešavanju problema. Za mene, ACES nije predstavljao samo mesto gde sam mogla da se na različite načine izrazim, poboljšam svoje sposobnosti, poradim na samopouzdanju... Spoznala sam, kroz radionice, mnoge načine kako da se bude kreativan; postepeno sam se oslobađala stidljivosti, te postajala još elokventnija i opuštenija u razgovoru s ljudima. ACES je, iznad svega, predstavljao različitosti svih boja stopljene u skladno šarenilo. Razlike u godinama su se istopile. Nije bilo bitno – kao što i inače ne bi trebalo da bude – da li pričam ovim ili onim akcentom. Nije bilo bitno da li sam ja iz Srbije, a neko drugi sa Kosova, iz Albanije ili neke EX-YU države. Nije bilo strepnje od poprekog pogleda usled neprihvatanja različitosti, nije bilo predrasuda, etiketiranja i osuđivanja zbog prošlih ili aktuelnih dešavanja u našim državama, u kojima mi sami mahom nismo ni učestvovali, ali o kojima mediji bez prestanka bruje, kao da su ti nemili događaji jedino što postoji i na šta bi trebalo obratiti pažnju. Suprotno svemu tome, postojala je samo ona druga, lepša strana; upravo ona čije vrednosti slučajnom ili namernom greškom ljudi često zaboravljaju – gde vladaju samo otvorenost, zajedništvo i bezgraničnost. I taj je, od mnogih nestvarno lepih osećaja – bio najlepši.

Poslednjeg dana našeg prekratkog druženja, dok smo se pozdravljali, rasplakala sam se. Naišlo je to sasvim neočekivano i spontano, u trenutku dok smo puštali ruke za koje smo se do tada držali – ne puštajući, ipak, sve ono što nam je ovogodišnja ACES Akademija i, uopšte, učestvovanje u projektu donelo. Mnoga nova poznanstva i prijateljstva s ljudima iz 15 zemalja. Putovanja u Sloveniju, Makedoniju i Slovačku, saznanja, iskustva, sećanja i uspomene... Između ostalog, nadam se, i ovo nekom potpuno novo saznanje, a nekom podsetnik: da postoji još nešto, suprotno nasilju; nešto pametno, plemenito i u svesti mnogih danas potisnuto, što se može prikazati u medijima.

I, naravno, ne napuštajući ono čemu težimo – viziju idealnog sveta. Progovorimo! Čemu strah, stidljivost i ostajanje samo na rečima? Uradimo nešto! Kako je na jednoj radionici, govoreći o društvenom angažmanu, rečeno: „Stand up and fight!“ Bez granica, predrasuda i cenzura! Zajedno!

oduševljeni prenosilac utisaka iz srca ACES-a: Anja Ilić III₁₀

sapatnik na magičnom ACES putovanju: Nada Karaić, prof. srpskog jezika i književnosti

aces

Academy of Central
European Schools

www.aces.or.at

aces is an initiative of

ERSTE Stiftung

coordinated by

in cooperation with

VČELÍ DOM

